

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.484 van 11 februari 2002
in de zaak A. 112.238/IX-3115.**

In zake :

Nicole VAN LAERE,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Nicole VAN LAERE op 31 oktober 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van 12 september 2001 waarbij Ivette VANDERPOORTEN benoemd wordt tot hoofdgriffier van het vredegerecht van het kanton Herne - Sint-Pieters-Leeuw, alsmede van de impliciete weigering verzoekster tot dat ambt te benoemen;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal
M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 januari 2002 waarbij de
terechtzingting bepaald wordt op 28 januari 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. RONSE, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat B. WILMS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster sinds 1 september 2001 griffier is in het nieuw opgerichte kanton Herne - Sint-Pieters-Leeuw, na sinds 1997 griffier te zijn geweest in het vredegerecht van het vijfde kanton Brussel; dat verzoekster zich kandidaat stelt voor de vacante betrekking van hoofdgriffier van eerstgenoemd kanton, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 mei 2001; dat ook Ivette VANDERPOORTEN, griffier-hoofd van dienst bij het hof van beroep te Brussel sinds 1996, voor die plaats kandideert; dat beiden het advies “zeer goed” krijgen van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel; dat de procureur des Konings over Ivette VANDERPOORTEN het advies “zeer goed” en over verzoekster het advies “goed” uitbrengt; dat in dat laatste advies wordt opgemerkt dat verzoekster bij haar evaluatie de vermelding “goed” verkreeg, dat haar geschiktheid tot communicatie als gewoon wordt bestempeld en dat zij geen ervaring heeft in het leiding geven; dat bij het besluit waarvan de schorsing wordt gevraagd Ivette VANDERPOORTEN benoemd wordt tot hoofdgriffier van het vredegerecht van het kanton Herne - Sint-Pieters-Leeuw;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft verzoekster het volgende uiteenzet :

“Uit het curriculum van verzoekster blijkt dat zij zich terdege heeft ingespannen om een carrière te maken als griffier.

Zij begon haar loopbaan in 1971, hetzij dertig jaar geleden. Zij kan dus bogen op een aanzienlijke anciënniteit, hetgeen impliceert dat men logischerwijze mag verwachten een bevordering te bekomen.

In 1997 verkoos verzoekster haar carrière te heroriënteren naar de vrederechten toe. Zij heeft bijgevolg vier jaar ervaring met het griffiewerk in de vrederechten. In het vijfde kanton van Brussel heeft zij gedurende vier maanden de hoofdgriffier vervangen zodat zij volledig verantwoordelijk was voor de werking van deze griffie.

Verzoekster is lid van de federatie Ceneger en secretaris van de federatie van de griffiers van de vrederechten en politierechtbanken.

Bovendien werkt zij als griffier in het kanton waar een hoofdgriffier moest worden benoemd.

Eén en ander maakt dat het voor haar primordiaal is dat zij inderdaad daar zou benoemd worden in plaats van nu onder de benoemde kandidaat als hiërarchisch meerdere te moeten werken.

Rekening houdend met deze elementen, en met de leeftijd van verzoekster (51 jaar) moet vastgesteld worden dat het niet vanzelfsprekend is dat zij nog veel kansen zou krijgen om benoemd te worden, vooral nu de vrederechten pas volledig werden gereorganiseerd.

Het feit dat de benoemde kandidaat zes jaar jonger is maakt het helemaal illusoir om ooit de geambieerde benoeming te bekomen.

Uw Raad heeft onder meer geoordeeld dat kandidaten notarissen die meerdere jaren de functie van klerk of eerste klerk uitoefenden in een vacant geworden studie, een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel liepen indien ze daar niet benoemd werden (vgl. R.v.St. arresten nr. 86.995 van 3 mei 2000 en nr. 84.580 van 7 januari 2000).

Indien de kansen om tot het geambieerde ambt benoemd te worden zeer klein zijn neemt uw Raad aan dat er een risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat (arrest nr. 84.677 van 13 januari 2000; adde nr. 88.685 van 7 juli 2000).

In casu is ook duidelijk dat er een moreel nadeel bestaat nu de benoemde jonger kandidaat met minder ervaring inderdaad de hiërarchische meerdere wordt van verzoekster, op een vrederecht waar zij niet eerder werkzaam was. Dergelijk moreel nadeel werd expliciet erkend door uw Raad in de arresten Constandt (nr. 51.696 van 20 februari 1995) en Meeus (nr. 91.992 van 8 januari 2001).

In casu klemmt deze overweging des te meer, nu het Vrederecht van het kanton Herne - Sint-Pieters-Leeuw ingevolge de herstructurering van de kantons een nieuw kanton is dat door verzoekster werd opgestart. Dit begin gebeurde in zeer moeilijke omstandigheden nu er gebrek was aan personeel, de gebouwen nog niet afgewerkt waren, verzoekster als enige handtekeningsbevoegdheid had en de gewone voorzieningen nog niet voorhanden waren. Verzoekster voerde haar taken nochtans meer dan behoorlijk uit.

Het feit dat zij de griffie heeft georganiseerd ab initio maakt het des te pijnlijker dat iemand van buitenaf en zonder ervaring in griffietaken in vrederechten de leiding van dat kanton overneemt.

Ten slotte blijkt ook dat zij als secretaris van de federatie van griffiers van vrederechten en politierechtbanken een bijzonder moreel nadeel begaat nu zij niet als hoofdgriffier werd benoemd te meer daar zij in het betreffende kanton werkzaam was.”;

Overwegende dat verzoekster in de eerste plaats een moreel nadeel blijkt te zien in het feit dat zij, die al vier jaar ervaring heeft als griffier in een vrederecht en werkt in de griffie van het vrederecht waar de bestreden

benoeming plaatsheeft, nu onder het gezag moet werken van degene wier benoeming zij bestrijdt en die geen dergelijke ervaring bezit; dat dit nadeel echter onbestaande is of sterk moet worden gerelativeerd, nu verzoekster pas recent, dat wil zeggen ongeveer gelijktijdig met de bestreden benoeming, in het vredegerecht Herne - Sint-Pieters-Leeuw is benoemd en zij hoe dan ook niet in de situatie verkeert van iemand die nu onder het gezag moet werken van iemand waarover zij vroeger zelf gezag had; dat iemand die griffier-hoofd van dienst was op de griffie van een hof van beroep trouwens niet als kennelijk minder geschikt dan verzoekster kan worden beschouwd; dat haar optie om te werken in een vredegerecht ook van eerder recente datum is;

Overwegende wat betreft het nadeel verband houdende met het feit dat verzoekster al 51 jaar is en nu een algemene herinrichting van de gerechtelijke kantons plaats heeft gehad, wat zou meebrengen dat zij nog weinig kansen heeft om tot hoofdgriffier benoemd te worden, dat dit nadeel enkel bestaat voor zover verzoekster haar ambities beperkt tot het kanton Herne - Sint-Pieters-Leeuw, maar dat het dan veeleer aan haarzelf te wijten is, en dat overigens een eventueel annulatiearrest normaal niet zo lang op zich zal laten wachten dat verzoekster op het moment van de uitspraak als te oud zal worden beschouwd om nog voor de geambieerde betrekking in aanmerking te komen;

Overwegende dat bijgevolg aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
elf februari 2000 en twee, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.